

МУП Р СРБИЈЕ
У К П
25.05.2001. године
Београд

Случај "Хладњача"

И Н Ф О Р М А Ц И Ј А

Поводом текста објављеног у локалном листу "Тимочка крими ревија" из Зајечара, број 100 од 01.05.2001. године, да је дана 06. априла 1999. године у близини села Текија, СО Кладово, из реке Дунав извучен камион-хладњача са неидентификованим лешевима, по налогу министра унутрашњих послова Душана Михајловића одређена је Радна група са задатком да утврди релевантне чињенице везане за наведени случај.

Радна група је у периоду од 07.05.2001. године до данас, на подручјима Београда, Бора, Неготина, Кладова и др. обавила информативне разговоре са више од 30 лица на околности случаја "Хладњача" о чему је сачињена одговарајућа службена документација.

У склопу до сада предузетих мера и активности остварен је непосредан увид и на лицу места а лоцирана су могућа места где је, највероватније, хладњача доспела у Дунав.

Тако је установљено да је дана 05. априла 1999. године, поподне, ОУП-у Кладово јављено да су рибари на Дунаву, код Текије, приметили плутајући објекат, налик на сандук беле боје. Предпостављајући да се ради о возилу, односно о саобраћајној незгоди, на лице места из ОУП Кладово упућена је увиђајна екипа и ангажован професионални ронилац Живадин Ђорђевић из Кладова.

Ронилац је тада констатовао да се ради о камиону хладњачи, марке "Мерцедес", без регистарских таблица, који плута, а на вратима кабине исписан је назив фирме "Прогрес" - Призрен. Сандук хладњаче није био видно деформисан, врата сандука затворена и обезбеђена по средини ланцем и катанцем.

Ради вађења хладњаче из Дунава ангажована је ауто дизалица. Хладњача је привучена на око 1,5 метара од обале. Тада се из хладњаче осетио непријатан мирис. Том приликом уочено је да из једног расцепа сандука хладњаче "вире две људске ноге".

Разваљен је катанац и скинут ланац. На лицу места, поред припадника органа унутрашњих послова присутни су били и представници правосудних органа, и то: истражни судија Општинског суда у Кладову Томислав Милојковић и заменик Општинског јавног тужиоца у Кладову Мирко Петковић.

Након отварања врата, у сандуку хладњаче уочен је већи број људских лешева. Како се радило о случају из надлежности Округног јавног тужилаштва у Неготину,, присутни истражни судији и заменик ОЈТ огласили су се ненадлежним. Након тога, затворена су врата на хладњачи.

О догађају са лица места депешом је обавештен и СУП Бор.

Дана 07. априла, ради извлачења хладњаче ангажована је велика ауто дизалица. Од СУП-а Бор тражене су инструкције о даљем поступању. У међувремену извлачење хладњаче је обустављено ради консултација, по наређењу тадашњег начелника СУП-а Бор, пуковника Часлава Голубовића.

Истог дана, у вечерњим сатима, одржан је заказани састанак и том приликом, начелник СУП-а Бор обавештен је о детаљима као и да је увиђај започет, а затим прекинут.

Начелник СУП-а Бор телефоном извештава о догађају тадашњег начелника Ресора јавне безбедности, генерала Властимира Ђорђевића који налаже да се сачека, док са тим у вези не изврши потребне консултације.

Начелник СУП-а Бор пуковник Часлав Голубовић обавестио је генерала Ђорђевића да није могуће извршити обдукцију ни сахрањивање лешева на подручју Кладова. Потом, генерал Ђорђевић налаже: да се обезбеди лице места, да се затворе све информације за јавност и да се хладњача извади.

После консултација које је извршио, генерал Ђорђевић наређује начелнику СУП-а Бор Чаславу Голубовићу вађење лешева и припрему за транспорт, наводећи да ће се обдукција и сахрањивање лешева обавити на другом месту. Такође, наређује да се "посао" мора обавити током ноћи. Радници предузећа "Комуналац" из Кладова и полицајци изнели су лешеве из хладњаче и утоварили у камион.

Тако је исте ноћи извучено око двадесетак лешева. Извлачење је прекинуто у зору због опште исцрпљености радника и врло тешких услова и неприступачног терена.

Из МУП-а је добијен налог да први камион са лешевима крене из Текије ка Београду до наплатне рампе код Бубањ Потока, а да ће возач накнадно, успут, добити даља упутства преко мобилног телефона.

Камионом је управљао службени возач СУП-а Бор Љубинко Урсуљановић у пратњи патроле саобраћајне полиције.

Код Бубањ Потока, возач камиона телефоном је добио упутство "из МУП-а" да настави кретање аутопутем поред ЈП пумпе "Змај" у правцу Новог Сада. На новосадском путу, камион је заустављен и предат за сада неидентификованим службеним лицима, на њихов захтев.

Дана 07. априла 1999. године, хладњача је извађена из Дунава и постављена на тзв. вучни воз. Из хладњаче су током ноћи преостали лешеве пребачени у други камион, који је на лице места послат из МУП-а. Након утовара, лешеве су камионом одвежени у правцу Београда, а празна хладњача је вучним возом одвежена до стрелишта у Петровом Селу код Кладова, где је запаљена и разнета експлозивом.

На основу прикупљених сазнања путем информативних разговора са очевицима на лицу места, закључује се да се ради о преко 50 (педесет) лешева и претпоставља се да су са подручја КиМ.

Министар унутрашњих послова Влајко Стојиљковић и начелник Ресора јавне безбедности генерал Властимир Ђорђевић прогласили су цео случај државном тајном и поводом њега отворили акцију под називом "**Дубина 2**". Имајући то у виду, Окружни јавни тужилац у Неготину Несторовић Крстимир обуставио је даље разјашњавање случаја. О овој акцији нема других података сем да су из касе специјалних трошкова МУП-а исплаћени радници који су радили на вађењу и претовару лешева из хладњаче, као и ронилац.

После извршених одговарајућих провера од стране Радне групе МУП-а, актом број КТР 37/2001 од 09.05.2001. године, Окружно јавно тужилаштво у Неготину, а поводом текста у листу "Тимочка крими ревија" о случају "хладњача", доставило је захтев за прикупљање потребних обавештења СУП-у Бор.

Радна група је истраживала и узроке описаног догађаја. Оперативна сазнања до којих је дошла Радна група указују да је марта 1999. године, у кабинету Слободана Милошевића, тадашњег председника СРЈ, одржан радни састанак. Састанку су поред Слободана Милошевића присуствовали: тадашњи министар унутрашњих послова Влајко Стојиљковић, тадашњи начелник РЈБ, генерал Властимир Ђорђевић, тадашњи начелник РДБ-а, генерал

Радомир Марковић и др. Том приликом генерал Ђорђевић изнео је као проблем питање асанације терена на подручју Косова и Метохије. С тим у вези, Слободан Милошевић је наложио Влајку Стојиљковићу предузимање мера како би се уклонили сви трагови који могу да укажу на постојање доказа о извршеним злочинима.

Ради извршења добијеног задатка, марта исте године, на колегијуму МУП-а Р Србије разматран је проблем асанације терена на подручју Косова и Метохије, где су извођена борбена дејства ради уклањања цивилних жртава, које би могле бити предмет евентуалног истраживања Хашког трибунала. Министар Влајко Стојиљковић издао је налог генералима Властимиру Ђорђевићу и Драгану Илићу да спроведу добијени задатак.

Радна група не располаже подацима о сличним случајевима на другим локацијама. Провером од стране СУП-а Ужице није потврђена информација Фонда за хуманитарно право о постојању сличне хладњаче у језеру Хидроелектране "Кокин Брод".

Ради утврђивања свих чињеница и потпуног разјашњавања овог и евентуалних сличних случајева, као и утврђивање кривичне и друге одговорности појединаца, Радна група даље предузима интензивне мере.

О резултатима МУП Р Србије ће ускоро обавестити јавност.